

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Magdalena Molina Rodríguez

Strona pozwana: Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

Pytanie prejudycjalne

Czy zakaz pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć ustanowiony w art. 4 ust. 1 dyrektywy [Rady] 79/7/[EWG z dnia 19 grudnia 1978 r.] w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu przepisowi krajowemu jak art. 215.1.3 Ley General de la Seguridad Social (ustawy powszechnej o zabezpieczeniu społecznym) [zatwierdzonej przez RDLeg (królewski dekret ustawodawczy) 1/94], który, zgodnie z brzmieniem zmienionym Real Decreto Ley 5/2013 (królewskim dekretem z mocą ustawy 5/2013) z dnia 15 marca, w celu uzyskania dostępu do zasiłku dla bezrobotnych przez pracowników w wieku powyżej 55 lat wprowadza nowy wymóg — nieprzekraczania określonego poziomu dochodu w gospodarstwie domowym — jeżeli prowadzi to do znacznie większego ograniczenia w dostępie do tego zasiłku w grupie potencjalnych beneficjentek płci żeńskiej (w stosunku do beneficjentów płci męskiej), co potwierdzają dostarczone dane statystyczne?

⁽¹⁾ Dz.U. 1979, L 6, s. 24 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 1, s. 215.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 21 lutego 2018 r. w sprawie T-727/16
Repower / EUIPO, wniesione w dniu 24 kwietnia 2018 r. przez Repower AG**

(Sprawa C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Repower AG (przedstawiciele: adwokaci R. Kunz-Hallstein, H.P. Kunz-Hallstein, V. Kling)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, repower.org

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 21 lutego 2018 r. w sprawie T-727/16, pkt 1 sentencji w zakresie dotyczącym oddalenia skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 sierpnia 2016 r. [sprawa R 2311/2014-5 (REV)];
- obciążenie EUIPO kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

1. EUIPO nie było uprawnione do zastąpienia uzasadnienia przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w ramach postępowania przed Sądem. EUIPO zmieniło przedmiot sporu i naruszyło prawo do bycia wysłuchanym oraz obowiązek korzystania z przysługujących mu uprawnień dyskrecjonalnych.
2. W niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania zasada ogólna prawa zezwalająca na uchylenie niezgodnego z prawem aktu administracyjnego. Właściwe uregulowanie nie zawiera luki prawnej. Postanowienia art. 80 i 83 rozporządzenia nr 207/2009 stanowią *lex specialis*.
3. Zgodnie z art. 83 rozporządzenia nr 207/2009 skarżąca nie była obciążona ciężarem dowodu w zakresie wykazania braku istnienia zasady uchylania niezgodnych z prawem aktów administracyjnych w państwach członkowskich.

4. Nawet przy założeniu istnienia takiej zasady w dziedzinie prawa znaków, przesłanki uchylenia w całości nie zostały spełnione z powodu ochrony uzasadnionych oczekiwań.
5. Decyzja Izby Odwoławczej jest dotknięta istotnym brakiem uzasadnienia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Almería (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2018 r. – Beatriz Moya Privitello i Sergio Daniel Martín Durán / Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

(Sprawa C-283/18)

(2018/C 259/35)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Almería

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Beatriz Moya Privitello i Sergio Daniel Martín Durán.

Strona pozwana: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stosowanie jednego ze wskaźników referencyjnych dla długoterminowych kredytów hipotecznych o zmiennej stopie oprocentowania spośród wskaźników istniejących na rynku i oficjalnie publikowanych przez Banco de España wyłącza jego ocenę z punktu widzenia przejrzystości również i wówczas, gdy zastosowane zostały wskaźniki wyraźnie dozwolone przez szczególne przepisy prawne, jeżeli owe przepisy zezwalają stronom na wybór wskaźnika i wspomniany Bank posłużył się jednym z nich bez poinformowania klienta o istnieniu innych wskaźników, korzystniejszych dla klienta?
- 2) Czy ponieważ wspomniane uregulowanie zezwala na wybór mającego zastosowanie wskaźnika referencyjnego wśród dostępnych wskaźników [to znaczy, min. Orden de 5 de mayo de 1994 sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (zarządzenie z dnia 5 maja 1994 r. o przejrzystości warunków finansowych kredytów hipotecznych), Orden EHA/2899/2011, de 28 de octubre, de transparencia y protección del cliente de servicios bancarios (zarządzenie EHA/2899/2011 z dnia 28 października o przejrzystości i ochronie klienta usług bankowych, Circular 5/2012, de 27 de junio, del Banco de España, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago, sobre transparencia de los servicios bancarios y responsabilidad en la concesión de préstamos, en desarrollo de las Leyes 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito, o su antecesor artículo 48 de la Ley 26/1988, de 29 de julio, sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito (okólnik 5/2012 z dnia 27 czerwca Banku Hiszpanii do instytucji kredytowych i podmiotów świadczących usługi płatnicze o przejrzystości usług bankowych i odpowiedzialności przy udzielaniu kredytów w wykonaniu ustaw 10/2014 z dnia 26 czerwca o organizacji i wypłacalności instytucji kredytowych i o nadzorze nad nimi, lub jej poprzednika, art. 48 ustawy 26/1988 z dnia 29 lipca o dyscyplinie i interwencji instytucji kredytowych)] można uznać je za „imperatywne przepisy ustawowe i wykonawcze” przy zawieraniu długoterminowych umów kredytu hipotecznego o zmiennej stopie oprocentowania w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).